

PADRINES!!

Vaig coincidir al Passeig de l'Estació amb dues senyores grans, i després de saludar-les, —ens coneixíem de feia temps—, vàrem preguntar-nos per les nostres famílies. La de més edat, més de 85 anys, però amb unes ganes de viure enormes, m'explicà dels seus néts, de quant els estimava, de com els renyava avisant-los, donant-los bons consells i ensenyant-los bones maneres, però queixant-se, això sí, del poc cas que moltes vegades fa la gent jove de la gent que ha viscut molt, i que precisament aquesta dilatada existència, els ha portat a ser aplomats, malfiats, previsors i un llarg etcètera.

En una ocasió vaig preguntar a una persona, a un senyor molt gran, a qui tinc gran apreciació, què era per a ell l'experiència. Em contestà: —“ És l'única assignatura que no es troba en cap llibre.

I és aquí, aquí precisament, on basaré el meu article, la meua reflexió.

Per una banda, cal dir, que és a anys llum, la distància que separa una persona gran d'un jove de 15, 20 anys. L'una ha viscut èpoques difícils. Ha tingut vivències que amb més o menys grau l'han marcat. L'altra tot just comença a viure. No té gaire rodament.

L'una ja quasi ho té tot fet. L'altra tot just està fent els solaments.

El món, és clar que ha anat avançant d'una forma sorprenent. Llegim que en unes poques dècades, el món ha evolucionat, ha fet unes descobertes de tota mena en un ampli ventall de sectors i matèries com no s'havien aconseguit en centúries.

Malgrat tot, el cervell humà és el mateix de quan varem nèixer. Bé, això de que és el mateix, és relatiu. El seu volum potser sí, però la seva composició tal vegada... Vaig llegir que les neurones, part essencial de la seva composició, a l'inrevés d'altres cèl·lules o components del nostre organisme no es tornen a regenerar, diríem, que són com un talonari de xecs que quant més se'n treu, més aviat poden exhaurir-se els seus cabdals.

No és estrany, doncs, que ensopeguin amb la seva apreciació de la vida els vells i els joves. Els uns donant molta

importància a allò que tant els ha costat d'aconseguir, mirant sempre de conservar-ho, i millor d'augmentar-ho per qui els ve al darrera. Sempre amb l'esperit de que altres se'n gaudeixin.

Els altres, més despesos, més despesos de vegades amb les coses dels demés, no donant tanta importància a res. Tant guanyat, tant gastat. Vivim avui, encara que no tinguem un treball consolidat, i demà Déu proveirà.

Però, veritablement no és així. Veiem massa sovint que hi ha moltes cases que s'aguanten gràcies a la pensió o pensions que hi entra de la gent gran. Que tiren endavant gràcies a la seva economia, mirant de no malmetre res. Pensant que poden anar maldades. Fent bo el que sempre recorda la meua mare, de que, “qui té una poma i se la guarda pot menjar-se-la quan tingui set”. I és ben cert. L'economia d'una casa, no està en entrar molt, sinó en allò que s'estalvia, després de gastar el necessari.

Sé de cases que entren molts diners, però... de vegades “no hi ha un pa a la post”. En canvi, altres, n'entren molts menys, però, encara els en sobra...

O sigui, que no sempre estalvia qui més guanya, i traslladant aquesta reflexió al terreny comercial diria que no més guanya qui més ven, sinó qui millor controla i administra.

I per no allargar-me, només diria que beneïdes i abnegades padrines. Si el món com he explicat, ha anat avançant, potser l'aspecte humanitari, de convivència, tal vegada no ha anat parell, ans a l'inrevés. En recessió. Però l'amor de les padrines pels seus és inesgotable.

Podran acabar-se en el món, els combustibles sòlids; carregar-se, cada dia més, l'atmosfera; podrir-se més i més les aigües marines, no obstant, hi haurà sempre amatents, treballadores i sofertes padrines, que ho donaran tot. Ho donaran tot i més, malgrat que no rebin, de vegades, la comprensió i el respecte deguts, però, el que no trobaran en aquest món, si és veritat que Déu existeix, ho trobaran amb escreix, a mans vessades, en l'altre. N'estic segur!

Marc Segué i González

FINQUES TORRENTÓ

Agent de la Propietat Immobiliària Col·legiada:
Ma. Carme Torrentó Capdevila

Compra i venda de Finques Rústiques i Urbanes

S. Jaume, 15 Tel. 44 55 61 BALAGUER

José Viola Riba

PERSIANAS / FERRETERIA / REGALOS

Taller - Oficinas y Exposición:
C/ Jacinto Verdagué, s/n.
Tel. 44 64 85

Ferreteria:
C/ Urgell, 40-42
Tel. 44 51 69

25600 BALAGUER (Lleida)